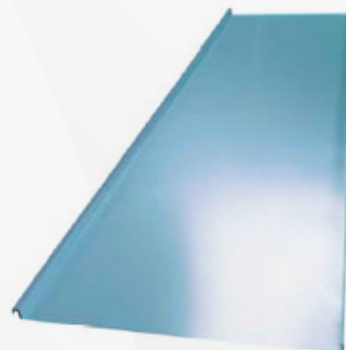
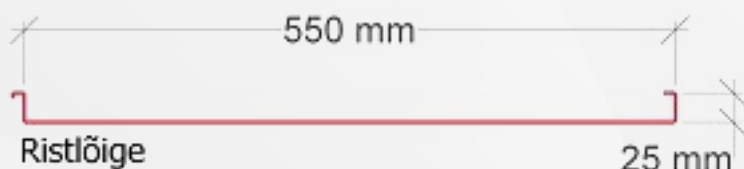

Topeltvaltsprofiil OP 25-550

Paigaldus-/hooldusjuhend

Klassikaline plekk-katus ka luksuslikele hoonetele. Valtsprofiil on traditsiooniline plekk-katus, mis lubab katta väga keerulisi reljeefe nagu kupleid ja ülespööratavaid seinaliiteid, mida teised profiilid ei võimalda. Nõuded valtsplekk-katusel kasutatavatele materjalidele ja töövõtetele on kirjeldatud standardis EVS920 Osa2. metallkatused.

Materjalide töötlemisel mitte kasutada abrasiivlõikeriista ning tekkinud terasepuru eemaldada hoolikalt harja abil.

KATUSE KALDENURK

Topeltvaltsühendusega plekki võib kasutada katustel, mille kalle on 1 : 12 (5 kraadi).

ALUSTE VENTILEERIMINE

Valtsplekk-katuse alla (roovituse alla) peab jääma õhutusvahe mitte vähem kui 50 mm, mõõdetuna roovituse alumisest pinnast kuni soojustuseni (või tuuletõkkeni). Ebapiisava ventilatsiooni puhul tuleb katuseharjale paigaldada harjatuulutus.

ÜLDISED NÕUDED ALUSELE

Valtsplekk-katuse alusroovitus tuleb teha kuivast (niiskussisaldus mitte rohkem kui 18 %) servatud puitmaterjalist.

Kõrgendatud koormuste piirkondades (lume kogunemiskohad, punktkoormuste rakendumiskohad) dimensioneeritakse aluslaudise ristlõige eraldi. Roovlauad (ka distantsliistud) naelutatakse sarikasse kahe naelaga kalde all. Naelapead ei tohi olla roovituse pinnast kõrgemad.

Aluse tegemisel ei tohi kasutada juba kasutatud laudu. Alusena ei tohi kasutada OSB plaati, kui see satub otsekokkupuutesse katusekattega.

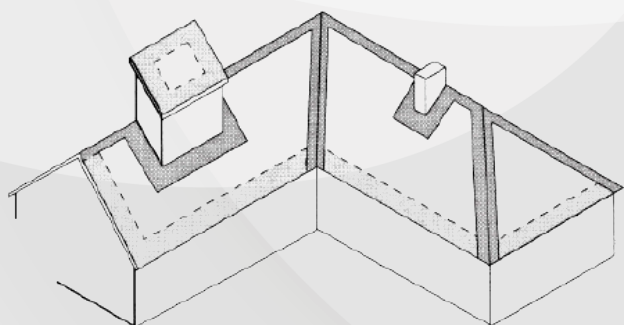
TIHELAUDIS

Tihelaudis tehakse valtskatusel järgmistesse piirkondadesse:

- katusepealsete rennide piirkonda räästas 1000 mm laiusena, mõõdetuna räästast ülespoole;
- kaldharja kohale 500 mm ulatuses;
- ühepoolse kaldega katuse harjapoolse räästa olemasolul 500 mm ulatuses;
- korstnate ja katuseelukide ümbrusesse 1000 mm ulatuses;
- kohtadesse, kuhu võib tekkida kõrgendatud koormus (lumekoormus, muud koormused);
- püst- ja lamavaltsi liitumiskoha alla mitte vähem kui 300 mm laiusena.

Roovisammu sõltuvus katuse kaldenurgast

Katuse kalle	Roovlaua vahe	Teljevahe 100 mm laiuse roovlaua korral
< 15°	20 mm	120 mm
15°–30°	40 mm	140 mm
> 30°	60 mm	160 mm

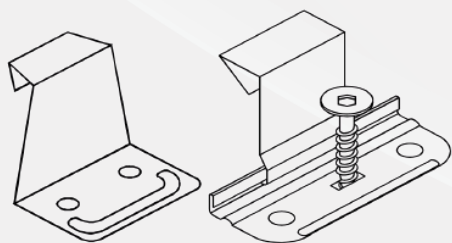
Tihelaudisega piirkonnad valtskatusel

Tihelaudis räästas

VALTSKATUSE KINNITUSVAHENDID

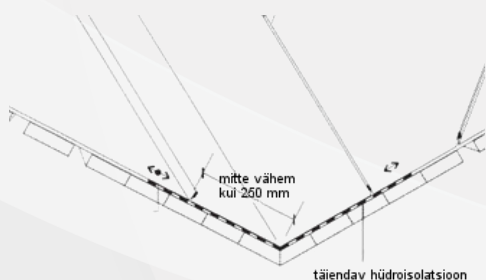
Kinnitusklaambrid valmistatakse plekklehest sama või kõrgema keskkonnaklassiga. Süsinikterasest kasutatav materjal ei tohi olla õhem nimipaksusest 0,50 mm. Eristatakse kinnist ja libisevat klaambrit.

Erinevate metallide puhul tuleb jälgida elektrokeemilise korrosiooni tekke vältimist. Klaambrate kinnitusnaelad peavad olema kuumtsingitud või roostevabast terasest. Krugi või nael peab olema sama vastupidav või vastupidavam kui katuseplekk ning kinnitusklaambril. Klaambrate kulunorm on 6 tk/m². Sõltuvalt klaambrü tüübist toimub kinnitamine 2 krugi või 2 naelaga. Paanide pikkuseni kuni 10 m võib kasutada kinniseid klaambrüid. Üle 10 m pikkuste paanide korral tuleb kasutada libisevaid klaambrüid või tekitada deformatsioonijätkud lamavaltside näol. Sellisel juhul kasutada kuni 6-meetriseid paane.

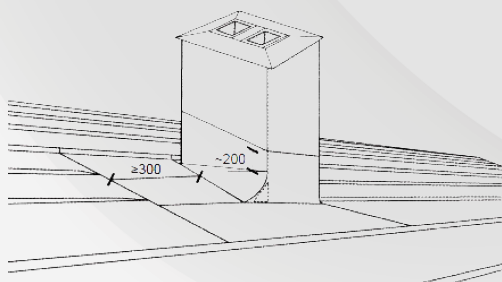
NEEL

Neeluplekk ühendatakse harja ja räästaga samamoodi kui katuseplekiga kahekordse valtsliitega. Neelupleki laius mõlemale poole neelu peab olema mitte vähem kui 250 mm ja mitte rohkem kui 400 mm.

ÜLEPÖÖRDED TAKISTUSTELE (KORSTNATELE)

Korstnate ja muid vee vaba äravoolu takistavad kitsamad takistused lahendatakse järgnevalt: takistuse taha (korstnast kõrgemale) tehakse „sadul“ ehk kõrgendus, mis tagab vee äravoolu takistuse külgedelt;

ülespöore takistusele peab olema mitte vähem kui 200 mm, katusepinna mitte vähem kui 300 mm kõrgil külgedel.

HARI

Kinnine hari - Paanid ühendatakse otsakuti kahekordse püstvaltsliitega, mis tihendatakse õliga. Tuulduvuse tagamiseks rajatakse otsaseintesse tuulutussavad. Ebapiisava tuulutuse korral paigaldada harjalähedasse piirkonda tuulutuskorstnad kulunormiga 1 tk katusepinna 100 m² kohta.

Tuuldav hari harjaplekiga - Eraldi kokkuleppel võib kasutada harjalahendust profiilplekkide harjalahendusena (analoogselt peitkinnitusega plekiga). Tagada tuleb harjalahenduse vee- ja tormikindlus, kasutades tihendiplekke ja korrektset aluskattekiht paigaldust. Seda lahendust on lubatud kombineerida ribilahendusega.

HOOLDUS

Värvkattega terastoodete hooldus peab tagama nende võimalikult pika eksploatatsiooni ja visuaalse esteetilisuse. Peamised värvkatte omadusi mõjutavad tegurid on: UV-kiirgus; väevli-, lämmastiku- ja klooriühendid; orgaanilised mõjurid (puulehed, sammal, okkad); mehaanilised kahjustused (kriimustused, mõlgid); eelpooltoodud tegurite koosmõju.

Üldised hooldussoovitused

Eksploatatsiooni käigus tekkivad kahjustused ja soovitatavalt perioodiliselt tehtavad protseduurid värvkattega terastoodete hooldusel on alljärgnevad.

Regulaarne mustuse ja prahi eemaldamine

Katuselt ja vihmaveerennidest on soovitatav eemaldada sinna kogunenud sodi. Peamiselt on nendeks puulehed ja okkad. Kui tihti seda teha, sõltub hoone asukohast ja ümbritsevast puude hulgast. Soovitatav on katus puhastada prahist vähemalt kord aastas, vajadusel tihedamini. Tavapäraselt eemaldab küll vihmavesi katusele kogunenud prahi, aga väiksemat orgaanikat (sammal) on raske pealiskaudsel vaatlusel tuvastada. Saaste moodustab tsiingiga kiirelt lahustuvad ühendid ja peamine korrosioonikaitse (tsiingikiht) saab kahjustatud. Lisaks seob saaste vett, mis hoiab kahjustatud kohad pidevalt niisked ja korrosio-

oni tekkimise oht suureneb hüppeliselt. Kogunenud prahi tuleks eemaldada: katuse siledalt pinnalt; neeludest ja liitekohtadest; vihmaveerennidest ja -torudest.

Terastoodete pesemine

Määratud kohtade pesuks on soovitatav kasutada sooja vett ja pehmet harja. Võib kasutada ka survepesurit. Eriti määratud kohtade pesuks kasutada pesuaineid vastavalt tootja juhisele. Lokaalselt on lubatud kasutada ka lakibensiini. Mistahes pesuaine kasutamisel on oluline katus ja muud puhastatavad pinnad hiljem puhta veega loputada. Agressiivsete kemikaalide kasutamisel võib pinnakatet ja tsiingikihti pöördumatult kahjustada. Paigalduse käigus tekkivaid võimalikke vigastusi saab vältida võimalikult lühikese toodete ladustamisajaga; paigaldusjuhistes toodud töövahendeid kasutades (mitte mingil juhul kasutada abrasiivseid löikevahendeid);

eemaldades kohe löikepuru; kasutades paigaldustöödel sobivaid jalanõusid; vältides paigalduse käigus mustuse sattumist katusele (liiv, muld, abrasiivne materjal); parandades tekkinud kriimustused kohe parandusvärvidega. Juba roostetav koht tuleb puhastada liivapaberiga, kruntida ja värvida plekk-katuse värviga. Kruntvärvini ulatuva kahjustuse korral võib kasutada aerosoole, tsiingikihti läbiva kahjustuse korral tuleb kasutada plekk-katuse värve, värvides kahjustatud kohta vähemalt kaks korda; värvides löikeservi (mereäärse kliimas või eriti agressiivses tööstuskeskkonnas). Väga tõsiste kahjustuste või katuse värvitooni muutmise soovide korral kasutada spetsiaalseid plekk-katuse värve, mille kasutamisel järgida tootjapoolseid nõudeid ja juhiseid.

Pleekimine

Nähtavaid muutusi terastoodete pinnakattes põhjustab peamiselt UV-kiirgus. Erinevused tulenevad ka pinnakatetest.

Võimalikud nähtavad muutused ja soovitatavad ajad ülevärvimiseks on:

— polüestri puhul 15 a – 20 a pärast paigaldust;

— polüuretaankatete (PUR) puhul 15 a – 25 a pärast paigaldust;

Teiste pinnakatete puhul järgida tootjapoolseid juhendeid.

Pleekimine on paljude tegurite koosmõjus väga erinev ning sõltub katuse päiksele avatusest ja katuse toonist

(tumedad toonid pleegivad kiiremini kui heledad). Katuse värvimisel saavutatakse tänapäevasele teraskatusele

sõltumata pinnakattest eluiga 50 ja enam aastat. Originaalse kattega terastoodet

kestavad sõltuvalt pinnakattest ja keskkonnaningimustest 25 a – 50 a. Vihmaveesüsteemide korral toimub amortiseerumine kiiremini.